A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2014. január 29.*

„Dömping — Kínából származó egyes varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatala — Kárral való fenyegetés megállapítása — A 384/96/EK rendelet 3. cikkének (9) bekezdése és 9. cikkének (4) bekezdése (jelenleg az 1225/2009/EK rendelet 3. cikkének (9) bekezdése és 9. cikkének (4) bekezdése)”

A T-528/09. sz. ügyben,

a **Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd** (székhelye: Huang Shi [Kína], képviseli: F. Carlin barrister, Q. Azau ügyvéd, A. MacGregor solicitor, és N. Niejahr ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: J.-P. Hix és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: B. O’Connor solicitor)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: H. van Vliet és M. França, később: M. França és J.-F. Brakeland, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: R. Bierwagen ügyvéd)

és

az **ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s**. (székhelye: Ostrava-Kunčice [Cseh Köztársaság]),

az **ArcelorMittal Tubular Products Roman SA** (székhelye: Románvásár [Románia]),

a **Benteler Stahl/Rohr GmbH** (székhelye: Paderborn [Németország]),

az **Ovako Tube & Ring AB** (székhelye: Hofors [Svédország]),

a **Rohrwerk Maxhütte GmbH** (székhelye: Sulzbach-Rosenberg [Németország]),

a **Dalmine SpA** (székhelye: Dalmine [Olaszország]),

a **Silcotub SA** (székhelye: Zilah [Románia]),

a **TMK-Artrom SA** (székhelye: Slatina [Románia]),

a **Tubos Reunidos SA** (székhelye: Amurrio [Spanyolország]),

* Az eljárás nyelve: angol.

a **Vallourec Mannesmann Oil & Gas Franciaország** (székhelye: Aulnoye-Aymeries [Franciaország]),

a **V & M Franciaország** (székhelye: Boulogne-Billancourt [Franciaország]),

a **V & M Deutschland GmbH** (székhelye: Düsseldorf [Németország]),

a **Voestalpine Tubulars GmbH** (székhelye: Linz [Ausztria]),

a **Železiarne Podbrezová a.s**. (székhelye: Zólyombrézó [Szlovákia]),

(képviselik őket: G. Berrisch, G. Wolf ügyvédek, és N. Chesaites barrister)

beavatkozók,

a Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2009. szeptember 24-i 926/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 262., 19. o.) megsemmisítése iránti kereset tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök, F. Dehousse (előadó) és J. Schwarcz bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. április 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2008. július 8-án az Európai Unió varrat nélküli acélcsövek gazdasági ágazatával foglalkozó védelmi bizottsága által benyújtott panaszt követően az Európai Közösségek Bizottsága a Kínai Népköztársaságból származó egyes, varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést tett közzé (HL C 174., 7. o.).

2 Az eljárás megindításáról szóló értesítés 2. pontja a következőképpen határozza meg az érintett terméket:

„Az állítások szerint dömpingelt terméket a rendszerint az ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 és ex 7304 59 93 [Kombinált Nómenklatúra] kóddal bejelentett, [Kínából] származó, legfeljebb 406,4 mm külső átmérőjű, kör keresztmetszetű, varrat nélküli vas- és acélcsövek alkotják, amelyek szénegyenértéke nem haladja meg a 0,86-ot a Nemzetközi Hegesztési Intézet (IIW) képlete és kémiai analízise szerint. Ezek a KN-kódok csak tájékoztató jellegűek.”

3 A módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet;

helyébe az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 343., 51. o.; helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.] lépett) 17. cikkének értelmében a Bizottság úgy döntött, hogy vizsgálatát mintavételre korlátozza. Ennek keretében a vizsgálati időszakban az érintett termék Európai Unióba irányuló exportjának 70%-át képviselő négy kínai gyártó-exportőrt választott ki. E gyártó-exportőrök között szerepel a felperes, a Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd és egy kapcsolt, ugyanazon csoporthoz tartozó gyártó.

4 2008. július 23-án a felperes és a kapcsolt gyártó egyaránt az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja (jelenleg az 1225/2009 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja) értelmében vett piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállásának (a továbbiakban: MET) elismerése iránti kérelmet terjesztett a Bizottság elé, másodlagosan pedig az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése (jelenleg az 1225/09 rendelet 9. cikkének (5) bekezdése) szerinti egyedi elbánás (a továbbiakban: IT) iránti kérelmet.

5 2009. február 6-án a Bizottság a felperesnek és a kapcsolt gyártónak tájékoztatót küldött, amely tartalmazta azon alapvető tényeket és szempontokat, amelyek alapján a Bizottság velük szemben a MET megadásának megtagadását javasolta. E tájékoztatóban a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem teljesül az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában foglalt első és harmadik feltétel.

6 2009. február 16-án a felperes megküldte a Bizottságnak a 2009. február 6-i tájékoztató alapján kialakított észrevételeit.

7 A Bizottság 2009. április 7-án elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 289/2009 rendeletet (HL L 94., 48. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet).

8 Az ideiglenes rendelet (13) preambulumbekezdésében a Bizottság kiemelte, hogy a dömping és a kár vizsgálata a 2007. július 1-je és 2008. június 30. közötti időszakra irányult (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A kárfelmérés szempontjából lényeges trendek vizsgálata 2005. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartott (a továbbiakban: figyelembe vett időszak).

9 Az ideiglenes rendelet (14) preambulumbekezdésében a Bizottság az érintett terméket illetően pontosította, hogy „három ezek közül a KN-kódok közül nem az érintett termékre vonatkozik, mégpedig az ex 7304 11 00, az ex 7304 22 00 és az ex 7304 24 00, öt másik KN-kód viszont hiányzott, mégpedig az ex 7304 31 20, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 51 81 és ex 7304 59 10”.

10 Az ideiglenes rendelet (20)–(32) preambulumbekezdésében a Bizottság elutasította a felperes MET iránti kérelmét, ugyanakkor elfogadta az IT iránti kérelmét.

11 Az ideiglenes rendelet (33)–(38) preambulumbekezdésében a Bizottság pontosította, hogy a rendes érték meghatározásához analóg országnak az Egyesült Államokat választja.

12 Az ideiglenes rendelet (53)–(126) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy nem érte kár a közösségi gazdasági ágazatot, ugyanakkor e gazdasági ágazatot kár fenyegette.

13 2009. április 8-án a Bizottság tájékoztatót küldött a felperesnek, amely a dömping és a kár kiszámítására vonatkozó azon alapvető tényeket és szempontokat tartalmazta, amelyek alapján az ideiglenes dömpingellenes intézkedések elfogadásra kerültek. 2009. május 11-én a felperes előterjesztette észrevételeit e dokumentumra vonatkozóan.

14 A Bizottság 2009. július 10-én közölte a felperesekkel a végleges tájékoztatót, bemutatva azon tényeket és indokokat, amelyek alapján a Bizottság végleges dömpingellenes intézkedések elfogadását javasolta. A felperes 2009. július 21-én benyújtotta az e dokumentumra vonatkozó észrevételeit.

15 2009. szeptember 24-én a Tanács elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 926/2009/EK rendeletet (HL L 262., 19. o., a továbbiakban: megtámadott rendelet).

16 A megtámadott rendelet (10)–(17) preambulumbekezdésében a Tanács megerősítette az ideiglenes rendeletben szereplő, az érintett termék meghatározására vonatkozó megállapításokat.

17 A megtámadott rendelet (18) preambulumbekezdésében a Tanács megerősítette a felperes által benyújtott MET iránti kérelem elutasítására vonatkozó, az ideiglenes rendeletben szereplő következtetéseket. Egyébiránt az említett rendelet (19)–(24) preambulumbekezdésében a Tanács arra a következtetésre jutott, hogy a felperes végül nem felelt meg az IT megadása feltételeinek. Elsősorban azt emelte ki, hogy a vizsgálati időszakot követően a kínai állam a felperest ellenőrző holdingtársaság még több részvényére tett szert, és így többségi részvényessé vált (e rendelet (20) preambulumbekezdése).

18 A megtámadott rendelet (25)–(27) preambulumbekezdésében a Tanács megerősítette, hogy a rendes érték kiszámítása tekintetében analóg országnak az Egyesült Államokat választották.

19 A megtámadott rendelet (35)–(81) preambulumbekezdésében a Tanács megerősítette a Bizottságnak az ideiglenes rendeletben szereplő, a közösségi gazdasági ágazat tekintetében a kár hiányára és a kárral való fenyegetés fennállására vonatkozó megállapításait. E tekintetben elsősorban a vizsgálati időszakot követő, nevezetesen a 2008 júliusától 2009 márciusáig tartó időszakot vette figyelembe (a továbbiakban: vizsgálati időszakot követő időszak).

Eljárás és a felek kereseti kérelmei

20 A Törvényszék Hivatalához 2009. december 30-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

21 A Törvényszék Hivatalához 2010. március 25-én érkezett beadványával a Bizottság kérte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson a jelen ügybe. A felperes és az alperes e kérelmet nem ellenezte.

22 A Törvényszék Hivatalához 2010. április 6-án benyújtott beadványukban az ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., az ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, a Benteler Stahl/Rohr GmbH, az Ovako Tube & Ring AB, a Rohrwerk Maxhütte GmbH, a Dalmine SpA, a Silcotub SA, a TMK-Artrom SA, a Tubos Reunidos SA, a Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, a V & M France, a V & M Deutschland GmbH, a Voestalpine Tubulars GmbH és a Železiarne Podbrezová a.s. (a továbbiakban: beavatkozó vállalkozások) kérelmezte, hogy a jelen ügybe a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. A felperes és az alperes e kérelmet nem ellenezte.

23 2010. május 31-i végzésében a Törvényszék első tanácsának elnöke helyt adott a Bizottság beavatkozási kérelmének.

24 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2010. június 21-én és 30-án, valamint augusztus 25-én benyújtott beadványában kérte a keresetlevél, a válasz és a viszonválasz bizonyos részeinek a beavatkozó vállalkozásokkal szembeni bizalmas kezelését. A beavatkozó vállalkozások az említett kérelmekre vonatkozóan nem terjesztettek elő kifogást.

25 A Bizottság 2010. július 14-én benyújtotta a beavatkozási beadványát. Az alperes és a felperes a beavatkozási beadványra vonatkozóan előterjesztette észrevételeit.

26 2010. augusztus 31-i végzésével a Törvényszék első tanácsának elnöke helyt adott a beavatkozó vállalkozások beavatkozási kérelmeinek.

27 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2010. június 21-én és 30-án, valamint augusztus 25-én benyújtott beadványában kérte a Bizottság beavatkozási beadványa és az általa e beadvány vonatkozásában benyújtott észrevételek bizonyos részeinek a beavatkozó vállalkozásokkal szembeni bizalmas kezelését. A beavatkozó vállalkozások az említett kérelemre vonatkozóan nem terjesztettek elő kifogást.

28 2010. november 23-án a beavatkozó vállalkozások benyújtották beavatkozási beadványukat. Az alperes és a felperes a beavatkozási beadványokra vonatkozóan előterjesztette észrevételeit.

29 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele megváltozott, és az előadó bírót a második tanácshoz osztották be, a jelen ügyet ennek a tanácsnak osztották ki.

30 2011. május 16-i végzésével a Törvényszék második tanácsának elnöke felfüggesztette a jelen eljárást a Bíróság C-337/09. P. sz., Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ügyben hozott ítéletének kihirdetéséig.

31 2012. május 22-én a felperes az eljárás folytatását kérte, valamint azt, hogy a jelen ügyet soron kívül bírálják el.

32 2012. július 12-én a Bíróság kihirdette a C-337/09. P. sz., Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ügyben hozott ítéletét. Az eljárás tehát ezen időponttól folytatódott.

33 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (második tanács) megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát, és a Törvényszék eljárási szabályzata 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket bizonyos kérdések megválaszolására és iratok benyújtására. A felek e felszólításoknak a kitűzött határidőn belül eleget tettek.

34 A Törvényszék a 2013. április 17-én tartott tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.

35 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet abban a részében, amelyben az dömpingellenes vámot vet ki a felperes behozatalaira és az e behozatalokra kivetett ideiglenes vámok beszedéséről rendelkezik;

– illetve, másodlagosan, semmisítse meg a megtámadott rendeletet a felperes tekintetében kivetett ideiglenes vámok beszedésére vonatkozó részében;

– kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére;

– kötelezze a beavatkozókat a saját költségeik viselésére.

36 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

37 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.

38 A beavatkozó felek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A kereset terjedelméről

39 A beavatkozó vállalkozások – anélkül, hogy elfogadhatatlansági kifogást emeltek volna a keresettel szemben, amint azt a tárgyaláson is megerősítették – kiemelik azt a tényt, hogy a felperes a megtámadott rendelet megsemmisítését abban a részében kéri, amelyben az dömpingellenes vámot vet ki a „felperes behozatalaira". Márpedig a felperes a megtámadott rendelet megsemmisítését kizárólag azon része tekintetében kérheti, amelyben az dömpingellenes vámot vet ki a felperes által gyártott termékekre.

40 A tárgyalás során a felperes pontosította, hogy kereseti kérelmeit a beavatkozó vállalkozások által hivatkozott értelemben kell érteni, amit a Törvényszék tudomásul vett.

41 Következésképpen azon kötelezettségek sérelme nélkül, amelyek az EUMSZ 266. cikkből eredhetnek abban az esetben, ha a Törvényszék a megtámadott rendeletet nagyobb mértékben érintő okok alapján semmisíti meg, a felperes kereseti kérelmeit úgy kell értelmezni, hogy azok a megtámadott rendelet azon részben történő megsemmisítésére irányulnak, amelyben az dömpingellenes vámot vet ki a felperes által gyártott termékek behozatalára, és elrendeli az e behozatalokra kivetett ideiglenes vám beszedését.

Az ügy érdeméről

42 A felperes keresetének alátámasztására három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap az érintett termék meghatározása során elkövetett nyilvánvaló értékelési hibán alapul. A második jogalap az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapul. A harmadik jogalap az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdésének, 9. cikke (4) bekezdésének és 10. cikke (2) bekezdésének megsértésén alapul.

43 A Törvényszék célszerűnek tartja, hogy először a felperes által hivatkozott harmadik jogalapot vizsgálja meg.

44 A kereset harmadik jogalapja lényegében két részből áll. Az első rész az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdésének és 9. cikke (4) bekezdésének megsértésén alapul. A másodlagosan hivatkozott második rész, amint azt a felperes a tárgyaláson megerősítette, az alaprendelet 10. cikke (2) bekezdésének megsértésén alapul.

45 Először tehát a harmadik jogalap első részét kell megvizsgálni.

46 A felperes azt állítja, hogy a kárral való fenyegetés fennállását magasabb szinten kell bizonyítani, mint a jelentős kár fennállását. A Bizottság maga is elismerte ezt a tényt a Törvényszék T-188/99. sz., Euroalliages kontra Bizottság ügyben 2001. június 20-án hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben. A Tanács által a beadványaiban említett szórványos esetek megerősítik ezt a következtetést. A jelen ügyben az intézmények nem feleltek meg a magasabb szintű bizonyítási követelménynek. Az intézmények nem vették megfelelően figyelembe a vizsgálati időszak utáni adatokat sem. A felperes

különösen a Tanács azon következtetéseit vitatja, amelyek szerint a közösségi gazdasági ágazat a vizsgálati időszak végén sebezhető állapotban volt, és új dömpingelt behozatalok voltak közvetlenül várhatók.

47 A Tanács vitatja a Bizottságnak a fenti 46. pontban hivatkozott Euroalliages kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben szereplő érvei felperes általi értelmezését. Ezenfelül a Tanács hangsúlyozza, hogy az intézmények már fogadtak el intézkedéseket kárral való fenyegetés alapján. Semmiféle tényező nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a kárral való fenyegetést magasabb szinten kellene bizonyítani, mint a jelentős kárt. A Tanács azt állítja, hogy kellőképpen figyelembe vette a vizsgálati időszak utáni adatokat. Ezenfelül a Tanács vitatja a felperesnek azzal a kérdéssel kapcsolatos érveit, hogy a közösségi gazdasági ágazat sebezhető állapotban volt-e a vizsgálati időszak végén, és hogy új dömpingelt behozatalok voltak-e közvetlenül várhatók.

48 A Bizottság hangsúlyozza, hogy különös figyelmet fordítottak a jelen ügyben a kárral való fenyegetés fennállásának megállapítására, mivel figyelembe vették a vizsgálati időszak utáni adatokat, amire általában nem kerül sor.

49 Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy ha a végül megállapított tények többek között károkozásra utalnak, dömpingellenes vámot kell kivetni. Az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében „a »kár« kifejezés, amennyiben nincs másként meghatározva, a Közösség egy gazdasági ágazatának okozott jelentős hátrányt, a Közösség egy gazdasági ágazatának jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve az ilyen gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti”.

50 Az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdése a következőképpen határozza meg a jelentős kárral való fenyegetés fennállását:

„A jelentős kárral való fenyegetés meghatározásának [helyesen: megállapításának] tényeken, és nem pusztán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia. A körülmények olyan megváltozásának, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, világosan előre láthatónak és közvetlennek kell lennie.

A jelentős kárral való fenyegetés fennállásának meghatározásakor [helyesen: megállapításakor] olyan tényezőkre kell figyelemmel lenni, mint:

a) a Közösség piacára irányuló dömpingelt behozatal jelentős mértékű növekedése, amely a behozatal lényeges megnövekedését valószínűsíti;

b) az exportőr elegendő szabad kapacitása vagy e kapacitás közeli és lényeges mértékű megnövekedése, amely a Közösségbe irányuló dömpingelt kivitel jelentős növekedését valószínűsíti, figyelembe véve, hogy az exporttöbblet felvételére rendelkezésre állnak-e más exportpiacok;

c) hogy az importtermékek olyan áron érkeznek-e, amely jelentős mértékben leszorítja az árakat, vagy jelentős mértékben megakadályozza azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna, és amely feltehetőleg növelte volna a további behozatal iránti igényt;

és

d) a vizsgálat alá vetett termékből tartott készleteket.

A fentiekben felsorolt tényezők közül önmagában egyik fennállása sem adhat szükségszerűen döntő útmutatást, de az összes számba vett tényező megléte arra enged következtetni, hogy a közeljövőben növekedni fog a dömpingelt kivitel, és amennyiben nem kerül sor védintézkedésekre, jelentős kár keletkezik.”

51 A jelen ügyben a Tanács arra a következtetésre jutott, hogy a közösségi gazdasági ágazat nem szenvedett jelentős kárt a vizsgálati időszak alatt, még akkor sem, ha ezen ágazat sebezhető helyzetben volt ezen időszak végén.

52 A Tanács, miután arra a következtetésre jutott, hogy a közösségi gazdasági ágazat nem szenvedett jelentős kárt a vizsgálati időszak alatt, úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben kárral való fenyegetés áll fenn.

53 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az Unió intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan (a Bíróság C-351/04. sz. Ikea Wholesale ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-7723. o.] 40. pontja, valamint a C-373/08. sz. Hoesch Metals and Alloys ügyben 2010. február 11-én hozott ítéletének [EBHT 2010., I-951. o.] 61. pontja). Ezen összefüggésre figyelemmel meg kell állapítani, hogy a dömping és a kárral való fenyegetés fennállásának vizsgálata összetett gazdasági kérdések értékelését feltételezi, következésképpen ezen értékelés bírósági felülvizsgálatának az eljárási szabályok tiszteletben tartásának, a vitatott döntés meghozatalánál figyelembe vett tények valódiságának vizsgálatára, valamint a tények értékelésében való nyilvánvaló tévedés hiányának, illetve a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára kell szorítkoznia. E korlátozott bírósági felülvizsgálat nem jelenti azt, hogy az uniós bíróság nem vizsgálhatja felül a gazdasági jellegű tényeknek az intézmények általi értelmezését. A Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is felül kell vizsgálnia, hogy e bizonyítékok alkotják-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, és alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-158/10. sz., Dow Chemical kontra Tanács ügyben 2012. május 8-án hozott ítéletének 59. pontját).

54 Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdése értelmében a jelentős kárral való fenyegetés megállapításának „tényeken, és nem pusztán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia”. Ezenfelül a körülmények olyan megváltozásának, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, „világosan előre láthatónak és közvetlennek kell lennie”. Ebből következik, hogy a kárral való fenyegetés megállapításának egyértelműen kell következnie az ügy tényállásából. Ebből az is levonható, hogy a fenyegető kárnak rövid időn belül be kell következnie.

55 A felperes egyfelől vitatja a Bizottság azon megállapítását, miszerint a közösségi gazdasági ágazat, jóllehet nem szenvedett kárt, sebezhető állapotban volt a vizsgálati időszak végén. A felperes másfelől a Bizottságnak a kárral való fenyegetés fennállására vonatkozó következtetését vitatja.

A harmadik jogalap harmadik részéről, amely a közösségi gazdasági ágazatnak a vizsgálati időszak végén fennálló állapotán alapul

56 Azon következtetés tekintetében, hogy a közösségi gazdasági ágazat a vizsgálati időszak végén sebezhető állapotban volt, az intézmények emlékeztettek arra, hogy a dömpingellenes intézkedéseket 2006-ban fogadták el a célból, hogy kompenzálják a több országból származó dömpingelt behozatalok által okozott kárt. A közösségi gazdasági ágazat mindazonáltal nem tudta kihasználni teljes egészében a piac bővülését, mivel a dömpingellenes intézkedések tárgyát képező behozatalok helyébe 2006 óta a Kínából származó behozatalok léptek. A közösségi gazdasági ágazat nem állt teljesen helyre. Ha a piaci körülmények megváltoznának, a közösségi ágazat ki lenne téve az ebből a dömpingelt importból eredő lehetséges káros hatásnak. Ez a helyzet már előfordult a múltban, amikor a kereslet a szokásos szinten volt, ami 2006-ban dömpingellenes intézkedések elfogadásához vezetett (a megtámadott rendelet (47)–(49) preambulumbekezdése az ideiglenes rendelet (87)–(89) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezve).

57 A felperes különösen azokat az ellentmondásokat emeli ki, amelyek az intézmények következtetései és a jelen ügyben releváns gazdasági adatok között állnak fenn. A Tanács vitatja a felperes érveit, és elsősorban a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó előrejelzésekre és gazdasági adatokra hivatkozik.

58 Előzetesen meg kell állapítani, hogy még ha a Tanácsnak az a következtetése, amely a közösségi gazdasági ágazatnak a vizsgálati időszak végén fennálló helyzetére vonatkozik, szerepel a kárra vonatkozó részben is, e következtetés a kárral való fenyegetés elemzéséhez kapcsolódik. A Bizottság különösen azt állapította meg az ideiglenes rendelet (126) preambulumbekezdésében, hogy intézkedések hiányában a dömpingelt kínai import nagyon hamar jelentős kárt okozna a már „veszélyeztetett” közösségi gazdasági ágazatnak, különösen az értékesítés, a piaci részesedés, a termelés és nyereségesség csökkenésének formájában. A Tanács a megtámadott rendeletben kifejezetten megerősítette a Bizottság e tekintetben levont következtetéseit (a megtámadott rendelet (81) preambulumbekezdése).

59 Először is a jelen ügy releváns tényezőire kell emlékeztetni, amelyeket a Bizottság említett meg az ideiglenes rendeletben, és amelyek a közösségi gazdasági ágazatnak a figyelembe vett időszakban, tehát a vizsgálati időszak végéig bekövetkezett változását bizonyították:

– a közösségi gazdasági ágazat termelése 7%-kal nőtt (az ideiglenes rendelet (67) preambulumbekezdése);

– a termelési kapacitások kihasználása 9%-kal nőtt, és elérte a 90%-ot a vizsgálati időszak során, magas értékeket mutatva 2006-ban és 2007-ben (az ideiglenes rendelet (69) preambulumbekezdése);

– a készletek szintje 12%-kal nőtt, mindazonáltal a Bizottság kiemelte, hogy ennek „a mutatónak a szerepe a kárelemzésben korlátozottnak tekintendő”, mivel a termékek döntő többsége rendelésre készül (az ideiglenes rendelet (72) preambulumbekezdése);

– a közösségi gazdasági ágazat értékesítési volumene 14%-kal nőtt (az ideiglenes rendelet (73) preambulumbekezdése);

– a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése 5,2 százalékponttal csökkent (az ideiglenes rendelet (75) preambulumbekezdése);

– a foglalkoztatás szintje nem változott (az ideiglenes rendelet (77) preambulumbekezdése);

– a termelékenység 7%-kal nőtt (az ideiglenes rendelet (78) preambulumbekezdése);

– az átlagbér 16%-kal emelkedett (az ideiglenes rendelet (79) preambulumbekezdése);

– a közösségi gazdasági ágazat eladási árai 21%-kal nőttek (az ideiglenes rendelet (80) preambulumbekezdése);

– a közösségi gazdasági ágazat független vevők számára történő értékesítéseinek nyereségessége a nettó árbevétel százalékában kifejezve 27%-kal, illetve 3,3 százalékponttal 15,4%-ra nőtt a vizsgálati időszakban, a nyereségességi mutatók a 2005. év, és különösen a 2006. és a 2007. év tekintetében is nagyon magasak voltak (az ideiglenes rendelet (82) preambulumbekezdése);

– a beruházások megtérülése, azaz a beruházások nettó könyv szerinti értékének százalékában kifejezett eredménye, 10%-kal, illetve 4,6 százalékponttal 51,7%-ra nőtt a vizsgálati időszakban, miután 85,1%-ot, illetve 79,2%-ot ért el 2006-ban, illetve 2007-ben (az ideiglenes rendelet (82) preambulumbekezdése);

– az üzemi tevékenységekből származó nettó pénzáramlás 73%-kal 634 millió euróra nőtt a vizsgálati időszakban, a Bizottság egyébiránt megállapította, hogy „nem volt arra utaló jel, hogy a közösségi ágazat a tőkebevonás terén nehézségekbe ütközött volna” (az ideiglenes rendelet (84) preambulumbekezdése);

– a közösségi gazdasági ágazat éves beruházásai 185%-kal 284 millió euróra nőttek a vizsgálati időszakban (az ideiglenes rendelet (85) preambulumbekezdése).

60 E tényezőket a Tanács a megtámadott rendelet (46) preambulumbekezdésében megerősítette.

61 Meg kell állapítani, hogy amint azt lényegében a felperes is jogosan állítja, a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedésének változásán kívül a fent említett gazdasági tényezők pozitívak, és összességükben egy erős, nem pedig törékeny vagy sebezhető állapotban lévő ágazat képét mutatják. A Bizottság egyébként maga is megállapította az ideiglenes rendelet (88) preambulumbekezdésében, hogy „a közösségi ágazatot érő kár korlátozott volt, és nem okozott jelentősebb gazdasági problémát”. Ez a megállapítás annak bizonyítására irányul, hogy a közösségi piac helyzetének összefüggésében a figyelembe vett időszakban – vagyis a vizsgálati időszak végéig – a közösségi gazdasági ágazat nem volt sebezhető állapotban, tehát nem tudott volna jelentős kárt elszenvedni a Kínából származó behozatalok okán. A Tanács által a beadványaiban hivatkozott azon körülményt illetően, miszerint a közösségi gazdasági ágazat néhány százalékpontot veszített piaci részesedése tekintetében a figyelembe vett időszakban, meg kell állapítani, hogy e körülmény önmagában nem támaszthatja alá azt a következtetést, amely szerint az említett ágazat sebezhető állapotban volt a vizsgálati időszak végén. Egyébiránt e körülményt össze kell vetni azon ténnyel, hogy a közösségi gazdasági ágazat jelentős, nevezetesen 63,6%-os piaci részesedéssel rendelkezett a vizsgálati időszak során, az ágazat értékesítéseinek volumene pedig erőteljesen, több mint 14%-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. E körülményt azon ténnyel is össze kell vetni, hogy a más harmadik országból származó nem dömpingelt import volumene 35%-kal nőtt a figyelembe vett időszakban (az ideiglenes rendelet (142) preambulumbekezdése), és az ezen importnak megfelelő piaci részesedés 7,8-ról 8,5%-ra növekedett. Következésképpen e tényezők összességére figyelemmel meg kell állapítani, hogy az intézmények azon következtetését, miszerint a közösségi gazdasági ágazat sebezhető állapotban volt a vizsgálati időszak végén, nem támasztják alá a jelen ügyben releváns gazdasági adatok (hasonló értelemben, eltérő gazdasági adatokkal lásd a Törvényszék T-163/94. és T-165/94. sz., NTN Corporation és Koyo Seiko kontra Tanács ügyben 1995. május 2-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-1381. o.] 95. és 96. pontját).

62 A megtámadott rendeletben, illetve az intézmények által beadványaik keretében a Törvényszék előtt hivatkozott egyéb tényezők sem alkalmasak e következtetés megerősítésére.

63 Különösen az intézmények által hivatkozott azon körülményt illetően, miszerint ha a gazdasági tendencia megfordulna, a közösségi gazdasági ágazat ki lenne téve a dömpingelt importból eredő lehetséges káros hatásnak (az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekezdése, amelyet a Tanács megerősített a megtámadott rendelet (47) preambulumbekezdésében), meg kell állapítani, hogy ez adott esetben a sebezhető állapot megállapítását a jövőre nézve teszi lehetővé. E körülmény tehát hatástalan azon következtetés levonása tekintetében, miszerint a közösségi gazdasági ágazat sebezhető állapotban volt a vizsgálati időszak végén. Ugyanez érvényes a Tanács által a Törvényszékhez benyújtott beadványaiban hivatkozott azon tényezők tekintetében is, amelyek a vizsgálati időszakot követő gazdasági adatokra vonatkoznak, valamint ugyanez érvényes azon következtetésekre is, amelyeket a Tanács a közösségi gazdasági ágazat helyzetének romlása vonatkozásában von le. Ezenfelül hangsúlyozni kell, hogy az intézmények által hivatkozott, a gazdasági környezetre vonatkozó körülményt az uniós bíróság már jogban való tévedésen alapulónak minősítette, mivel az alaprendelet a kár elemzésére vonatkozó részében kifejezetten előírja, hogy a kereslet szűkülését nem lehet a dömpingelt behozataloknak betudni (a Bíróság C-245/95. P. sz., NTN Corporation és Koyo Seiko kontra Tanács ügyben 1998. február 10-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-401. o.] 43. pontja, valamint a fenti 61. pontban hivatkozott NTN Corporation és Koyo Seiko kontra Tanács ügyben hozott ítélet

97–99. pontja; lásd továbbá az e két ítélet által érintett, a Japánból származó, 30 millimétert meghaladó legnagyobb külső átmérővel rendelkező golyóscsapágyak importjáról szóló 1739/85/EGK rendelet által kivetett végleges dömpingellenes vám módosításáról szóló, 1992. szeptember 28-i 2849/92/EGK tanácsi rendelet [HL L 286., 2. o.] 35. (preambulumbekezdését).

64 A Bizottság által az ideiglenes rendelet (87) preambulumbekezdésében hivatkozott, és a Tanács által a megtámadott rendelet (46) preambulumbekezdésében megerősített azon tényt illetően, miszerint a Kínából származó behozatal növekedése bizonyosan korlátozta a közösségi gazdasági ágazat hajlandóságát „a termelési kapacitásokba való beruházás[ra], és azok abból a célból való bővítésé[re], hogy lépést tudjanak tartani a piacbővüléssel”, meg kell állapítani, hogy e tényt nem támasztják alá a jelen ügyben releváns tényezők. Először is a fent hivatkozott számadatokból egyértelműen az következik, hogy a közösségi gazdasági ágazat beruházási hajlandósága nem volt korlátozott, mivel éves beruházásai 185%-kal emelkedtek a figyelembe vett időszakban. Ezenfelül, amint az egyértelműen következik az ideiglenes rendelet (91) és (92) preambulumbekezdéséből, a kárral való fenyegetés fennállása a jelen ügyben azon az előre látható és közvetlen kockázaton alapul, hogy a közösségi fogyasztás rövid időn belül erőteljesen szűkülni fog. A Bizottság becslései a közösségi gazdasági ágazat által közzétett információkon és szolgáltatott adatokon alapultak. Hasonlóképpen, az intézmények többször emlékeztettek arra, hogy a közösségi piac bővülése „rendkívüli” volt (lásd többek között az ideiglenes rendelet (87) preambulumbekezdését). Következésképpen látható ellentmondás áll fenn egyfelől azon állítás, miszerint a Kínából származó behozatal korlátozta a közösségi gazdasági ágazat termelési kapacitásainak bővítésére irányuló hajlandóságát, illetve másfelől a közösségi piac „rendkívüli” bővülésére és a kereslet szűkülésének közvetlen kockázatára történő hivatkozás között. Az ügynek az intézmények által megállapított körülményeire figyelemmel a közösségi gazdasági ágazat számára épp ellenkezőleg az lett volna a logikus, hogy ne növelje termelési kapacitását. Végül arra kell emlékeztetni, hogy a Bizottság maga is megállapította az ideiglenes rendelet (88) preambulumbekezdésében, hogy „a közösségi ágazatot érő kár korlátozott volt, és nem okozott jelentősebb gazdasági problémát”. E kijelentés erőteljesen kisebbíti a Kínából származó dömpingelt behozatalnak a közösségi gazdasági ágazat helyzetére a figyelembe vett időszakban gyakorolt hatását.

65 Végül az intézmények azon megállapításait illetően, miszerint a közösségi gazdasági ágazat nem állt teljesen helyre a 2006-ot megelőző dömpingmagatartásokat követően, meg kell állapítani, hogy ezek nem alapulnak semmiféle konkrét tényezőn. Közelebbről egyetlen annak meghatározását lehetővé tévő tényezőre sem történt hivatkozás, hogy az intézmények mit értenek a közösségi gazdasági ágazat „teljes helyreállásán”, tekintettel többek között a fent hivatkozott gazdasági adatokra. A felperes tehát joggal állítja beadványaiban, hogy az intézmények nem bizonyították, hogy a közösségi gazdasági ágazat nem állt helyre az előző dömpinget követően.

66 A fenti tényezők összességére, és különösen azon tényre figyelemmel, hogy az intézmények következtetését nem támasztják alá a jelen ügyben releváns adatok, meg kell állapítani, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor megerősítette a Bizottság azon következtetését, amely szerint a közösségi gazdasági ágazat sebezhető állapotban volt a vizsgálati időszak végén.

A harmadik jogalapnak a kárral való fenyegetés fennállására vonatkozó második részéről

67 A megtámadott rendelet – e tekintetben az ideiglenes rendelet szerkezetét követve – két részből áll. Az első rész „[a] közösségi felhasználás, az érintett országból származó import és a közösségi gazdasági ágazat helyzetének [a vizsgálati időszak utáni] valószínű alakulás[áról] szól” (az ideiglenes rendelet (90)–(112) preambulumbekezdése). A második rész specifikusan a „kárveszélyre” vonatkozik (az ideiglenes rendelet (113)–(125) preambulumbekezdése és a megtámadott rendelet (66)–(81) preambulumbekezdése).

68 Hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott rendeletben a Tanács megerősítette a Bizottság azon megállapítását, miszerint fennállt a kárral való fenyegetés „a vizsgálati időszak végén” (a megtámadott rendelet (81) preambulumbekezdése), még a vizsgálati időszakot követő időszak során rendelkezésre álló adatok figyelembevételével is.

69 A megtámadott rendelet első részét illetően meg kell állapítani, hogy a vizsgálati időszak utáni adatok megerősítik az intézményeknek a közösségi piac szűkölésére vonatkozó előrejelzését. A megtámadott rendelet (51) preambulumbekezdésében szereplő tényezők azt mutatják, hogy a közösségi fogyasztás 27,7%-kal csökkent a vizsgálati időszak vége, azaz 2008. június 30. és 2009 márciusa között. Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az olyan kárt okozó tényezők, mint a kereslet csökkenése, nem tulajdoníthatók a dömpingelt behozatalnak (lásd a fenti 63. pontot és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

70 A megtámadott rendelet második részét illetően, amely a jelen jogvita tárgyát alkotja, meg kell állapítani, hogy a Bizottság következtetése négy tényezőn alapul. E tényezők az alaprendeletben szereplő kritériumoknak felelnek meg. Ezek a dömpingelt behozatal alakulására (a megtámadott rendelet (66)–(68) preambulumbekezdése), az exportálók meglévő többletkapacitására (a megtámadott rendelet (69)–(71) preambulumbekezdése), a Kínából származó behozatal árára (a megtámadott rendelet (72) és (73) preambulumbekezdése), valamint a készletszintre vonatkoznak (a megtámadott rendelet (74) preambulumbekezdése). Ez utóbbi tényezőt illetően a Tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy az nem volt meghatározó a kárral való fenyegetés elemzésének tekintetében.

71 A felperes érvei a kínai behozatalok alakulására irányulnak, a volumen és az ár vonatkozásában, valamint a más exportpiacokra, tekintettel a kínai exportálók rendelkezésre álló kapacitására. A felperes lényegében azt állítja, hogy ellentmondás van a Bizottságnak a Tanács által megerősített előrejelzései és a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó adatok között, és hogy a más exportpiacokra vonatkozó elemzés hiányos.

72 Először is a dömpingelt behozatal alakulását illetően a Bizottság elsősorban azt állapította meg, hogy a lefelé mutató tendencia a közösségi piac általános helyzetében nem gyakorolt „lényeges hatást a dömpingelt import volumenének alakulására” (az ideiglenes rendelet (115) preambulumbekezdése). A Bizottság kiemelte továbbá, hogy az erre a tényezőre vonatkozó megállapítások nem alapulhatnak egyszerűen a dömpingelt import volumenének abszolút értékben vett alakulásának megfigyelésén, hanem megfelelően számításba kell venni annak a piacnak a viszonyait, ahol ez történik, és hogy ezek eredményeként nő, vagy pedig csökken-e ezen dömpingelt import piaci részesedése. A Bizottság ezen összefüggésben úgy ítélte meg, hogy nem csak a dömpingelt import piaci részesedésének „tetemes növekedése” volt tapasztalható a figyelembe vett időszakban, hanem az is látszott, hogy „nincs jele annak, hogy ez a tendencia megállna vagy megfordulna” egy olyan időszakban, amikor a kereslet már elkezdett szűkülni. A Bizottság ezt a következtetést vonta le (az ideiglenes rendelet (116) preambulumbekezdése): „A dömpingelt kínai import piaci részesedésének növekedése következésképpen elkerülhetetlennek tűnik, [és] e dömpingelt import nyomása a közösség piacán [helyesen: közösségi piacon] valószínűleg nagy mértékben nőni fog”.

73 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendeletben szereplő adatok értelmében a Kínából származó behozatalok volumene a vizsgálati időszakot követő időszakban nagyon erőteljesen csökkent abszolút értékben, amire a felperes joggal mutat rá beadványaiban. A megtámadott rendelet (52) preambulumbekezdésében foglalt táblázat szerint ugyanis az említett behozatalok 24,6%-kal csökkentek. Egyébiránt a behozataloknak megfelelő piaci részesedés növekedése viszonylag csekély volt ebben az időszakban, nevezetesen 0,7 százalékpont.

74 A Bizottság fent említett azon megállapításának – miszerint a közösségi piac általános helyzete nem gyakorolt „lényeges” hatást a dömpingelt import „volumenének alakulására”, és hogy e dömpingelt import nyomása a közösségi piacon valószínűleg „nagymértékben” nőni fog – ellentmondanak a vizsgálati időszak utáni adatok, amelyeket a Tanács figyelembe vett a megtámadott rendeletben.

75 A Tanács a megtámadott rendeletben nem lát ellentmondást a Bizottság megállapításai és a szóban forgó gazdasági adatok között. Az ideiglenes rendelet (116) preambulumbekezdését értelmezve megállapítja, hogy „nem [a] behozatal abszolút volumene számít, hanem annak a felhasználáshoz viszonyított relatív súlya, más szóval a piaci részesedése a teljes közösségi piacon”. E tekintetben kiemeli, hogy viszonyított értékben kifejezve a Kínából származó behozatalok „enyhe növekedést” mutatnak (a megtámadott rendelet (68) preambulumbekezdése).

76 Mindazonáltal, jóllehet a Bizottság a Kínából származó behozatal volumenének változására abszolút értékben, de ugyanakkor relatív értékben is hivatkozott, érvelését az említett volumen „lényeges” változására alapította. A Bizottság ezen összefüggésben ítélte úgy meg, hogy e dömpingelt behozatalok közösségi piacra gyakorolt nyomásának „nagymértékben” nőnie kell.

77 Az ideiglenes rendelet (116) preambulumbekezdésének ezen értelmezését e rendelet más preambulumbekezdései is megerősítik. Ily módon a Bizottság az ideiglenes rendelet (95) preambulumbekezdésében kiemelte, hogy még ha a csökkenő piaci kereslet miatt az import „összvolumene” csökkenne is, „amely csökkenés azonban várhatóan elhanyagolható lesz”, a kínai importnak megfelelő piaci részesedés arányosan nőni fog. A Bizottság fenntartotta álláspontját az ideiglenes rendelet (133) preambulumbekezdésében, és megállapította, hogy a fogyasztás kezdeti csökkenése nem hatott az import volumenére”, amely importnak éppen hogy nőtt a piaci részesedése. A Bizottság hangsúlyozta, hogy nem volt semmiféle „ok azt hinni, hogy a rövid távon hasonló, sőt rosszabb körülmények között ez a tendencia megfordul.”

78 Következésképpen jelentős különbség van a Bizottságnak az ideiglenes rendelet szakaszában tett előrejelzései és a vizsgálati időszak utáni időszak adatai között, amelyeket a Tanács figyelembe vett a megtámadott rendeletben. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kárral való fenyegetés fennállása megállapításának egyik feltétele a közösségi piacra irányuló dömpingelt behozatal jelentős mértékű növekedése, amely a behozatal „lényeges” megnövekedését valószínűsíti (az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdésének a) pontja). Márpedig magának a Tanácsnak a megtámadott rendeletben tett megállapításai szerint a Kínából származó behozatalok „enyhe növekedést” mutattak a vizsgálati időszakot követő időszakban (a megtámadott rendelet (68) preambulumbekezdése). A Kínából származó behozatalok ezen enyhe növekedése relatív értékben és erőteljes csökkenése abszolút értékben nem támasztja alá azt a megállapítást, miszerint a jelen ügyben fennállt a behozatal lényeges növekedésének valószínűsége. Ezenfelül a Kínából származó behozataloknak megfelelő piaci részesedés 0,7 százalékpontos növekedését össze kell vetni a közösségi gazdasági ágazat termelésének megfelelő piaci részesedés 0,1 százalékpontos csökkenésével a vizsgálati időszakot követő időszakban (a megtámadott rendelet (53) preambulumbekezdése).

79 Másodsorban az exportőrök szabad kapacitását illetően meg kell állapítani, hogy az intézmények elemzése egyfelől a tényleges értelemben vett szabad termelési kapacitásra vonatkozott, másfelől pedig a kínai export közösségi piacra való átirányításának kockázatára.

80 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdése értelmében az intézményeknek többek között az exportőr elegendő szabad kapacitását vagy e kapacitás olyan közeli és lényeges mértékű megnövekedését kell megvizsgálniuk, amely a Közösségbe irányuló dömpingelt kivitel jelentős növekedését valószínűsíti, figyelembe véve, hogy az exporttöbblet felvételére rendelkezésre állnak-e más exportpiacok.

81 E tekintetben meg kell állapítani, hogy amikor az intézmények az exportnak az Unió felé történő átirányítása kockázatát értékelik, figyelembe véve a termelési kapacitások és az export növekedését az exportáló országokban, nemcsak más exportpiacokat kell figyelembe venniük, hanem a belső fogyasztás esetleges megváltozását is az exportáló országban (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 61. pontban hivatkozott NTN Corporation és Koyo Seiko ügyben hozott ítélet 109. pontját).

82 A jelen ügyben a Bizottság, miután arra a következtetésre jutott, hogy Kínában jelentős szabad termelési kapacitás van, és a kínai exportőrök exportálási hajlandósága megnőtt, megállapította, hogy a kínai exportnak a Közösségbe irányuló százalékos aránya (az összes kínai exporthoz viszonyítva) a figyelembe vett időszakban jelentősen növekedett „a 2005-ös 1%-ról a vizsgált időszakban mért 9%-ra." A Bizottság egyébiránt kiemelte, hogy „[a] kínai export további főbb piacai: az USA 36%-kal (a 2007-es 31%-ról), Algéria (6% a 2006-os 2%-ról) és Dél-Korea (6% a 2005-ös 3%-ról)" voltak, és ennek alapján várható volt, hogy „az újonnan létrehozott többletkapacitások jelentős része [...] az EK piacára fog irányulni", és hogy „ezeknek a piacoknak, különösen az USA piacának jelentős zsugorodása [volt] várható" (az ideiglenes rendelet (119) preambulumbekezdése). A megtámadott rendeletben a Tanács megerősítette e megállapításokat, és semmilyen más tényezővel nem egészített ki ezeket.

83 Márpedig meg kell állapítani, hogy – amint arra a felperes is jogosan hivatkozik beadványaiban – az intézmények elemzésükben nem vették figyelembe, hogy „az exporttöbblet felvételére rendelkezésre állnak-e más exportpiacok", amint azt az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdése megköveteli. Az ideiglenes rendelet (119) preambulumbekezdéséből ugyanis az következik, hogy a Bizottság kizárólag azért említette meg az Egyesült Államokat, Algériát és Dél-Koreát, hogy rámutasson arra, hogy ezen országok mekkora részt képviselnek a teljes kínai export vonatkozásában. Az említett piacok változását és e piacoknak az exporttöbblet felvételére vonatkozó képességét illetően semmiféle konkrét adat nem került hivatkozásra. Mindazonáltal a Bizottság „ennek alapján" állapította meg, hogy „az újonnan létrehozott többletkapacitások jelentős része [...] az EK piacára fog irányulni." Márpedig, amennyiben – amint azt az intézmények állítják – a termelési kapacitás, valamint az export volumene növekedett Kínában (az ideiglenes rendelet (118) preambulumbekezdése), és ugyanakkor a fent említett három ország részesedése a teljes kínai exportban növekedett, amint az az ideiglenes rendelet (119) preambulumbekezdéséből következik, ez azt jelenti, hogy az e három ország felé irányuló export volumene is emelkedett. A más országok piacainak változására történő egyetlen utalás az a megállapítás, amely szerint „ezeknek a piacoknak, különösen az USA piacának jelentős zsugorodása" volt várható. Túl azon a tényen, hogy e megállapítás pontatlan, elsősorban az érintett országokat és volumeneket illetően, és e megállapításra a Bizottság azon következtetését követően került sor, miszerint az újonnan létrehozott többletkapacitások jelentős része az EK piacára fog irányulni, össze kell vetni azzal a ténnyel, hogy az uniós piacot illetően az intézmények a kereslet jelentős szűkülésére számítottak. Márpedig ezen utóbbi tényező nem található meg az intézményeknek azon elemzésében, amely a kínai exportnak az uniós piacra történő esetleges átirányítására vonatkozik.

84 Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy az intézmények egyáltalán nem hivatkoznak a kínai belső piacra és arra, hogy e piac esetlegesen képes-e a többletkapacitások felvételére. Az intézmények csak az exportrészesedésekre hivatkoztak a mintavételben szereplő exportáló gyártók összes értékesítéséhez viszonyítva azokat. Márpedig e körülmény, amelyre a Tanács is hivatkozik a Törvényszékhez benyújtott beadványaiban, nincs hatással annak meghatározására, hogy a kínai belső piac képes-e jelentős termelési többletkapacitás felvételére.

85 Végül a Bizottság azt állapítja meg az ideiglenes rendelet (119) preambulumbekezdésében, hogy a kínai export Unióba irányuló százalékos aránya a figyelembe vett időszakban jelentősen növekedett. E megállapítást mindazonáltal össze kell vetni azzal – a maguk az intézmények által is többször hivatkozott – ténnyel, hogy az említett export „helyettesítette" az elsősorban az Oroszországból és Ukrajnából származó, és 2006 óta dömpingellenes vámmal sújtott exportot. A Bizottság egyébiránt az ideiglenes rendelet (130) preambulumbekezdésében azt is megállapította, hogy „egyértelmű időbeli egybeesés" van a kínai termékek piaci részesedésének gyors növekedése és az Oroszországból és Ukrajnából származó import piaci részesedésének jelentős lemorzsolódása között, amelyek az „ár tekintetében a kínai termékek legkomolyabb versenytársainak" számítottak. Márpedig az intézmények az export valószínű átirányítására vonatkozó elemzésben sehol nem hivatkoztak e tényezőre, amely azért is releváns, mivel az „ár tekintetében [...] legkomolyabb versenytársak" eltűnése, legalábbis részben, megmagyarázhatja az Unióba irányuló kínai export százalékos növekedését a figyelembe vett időszakban.

86 Harmadsorban a Kínából származó behozatalok árát illetően a Bizottság az ideiglenes rendeletben azt állította, hogy „nincs ok” azt feltételezni, hogy a jelentős keresletszűküléssel jellemezhető gazdasági környezetben „tendencia lehetne az alacsony árszint növekedése”. A Bizottság szerint éppen „ellenkezőleg”, a szállítók szempontjából, amíg a fogyasztás csökken, „az alacsony árszint várhatóan alacsony is marad”, mivel a szállító célja, hogy növelje piaci részesedését, vagy legalábbis megtartsa és stabilizálja a meglévőket (az ideiglenes rendelet (121) preambulumbekezdése). A Bizottság ebből arra a következtetésre jutott, hogy a nagyon alacsony árszint negatív hatása kettős. Egyfelől a jelentős árkülönbség valószínűleg elmozdulást fog okozni a dömpingelt import irányába, mert valószínűbb, hogy a felhasználók egyre nagyobb mennyiségben vesznek olcsóbb árukat. Másfelől az ilyen alacsony piaci árszintet a vevők valószínűleg alkupozícióik javítására fogják használni, hogy leszorítsák a közösségi gyártók és más források által kínált termékek árait, ezáltal nyomást gyakorolva mind a volumenek csökkenése, mind az alacsonyabb árszint irányába (az ideiglenes rendelet (123) preambulumbekezdése).

87 Márpedig, amint az a megtámadott rendelet (52) preambulumbekezdésében foglalt táblázatból is következik, a vizsgálati időszak utáni adatok a Bizottság állításával szemben azt mutatják, hogy a Kínából származó behozatalok ára jelentősen emelkedett a szűkülő közösségi piac környezetében, amint azt a felperes jogosan állítja beadványaiban. Ily módon a rendelkezésre álló adatok azt mutatják, hogy a Kínából származó behozatalok ára több mint 35%-kal emelkedett a vizsgálati időszakot követő időszakban (a megtámadott rendelet (52) preambulumbekezdése). Ugyanakkor a közösségi gazdasági ágazat árai 18,7%-kal emelkedtek (a megtámadott rendelet (53) preambulumbekezdése). E tekintetben meg kell állapítani, hogy – ellentétben azzal, amit a Bizottság állít az ideiglenes rendeletben – a kereslet szűkülése nem hat szükségszerűen az árszintre. A gazdasági szereplő ugyanis a csökkenő kereslettel szemben választhat, hogy értékesítési volumenét vagy árait csökkenti.

88 A Tanács a megtámadott rendelet (73) preambulumbekezdésében nem hivatkozik semmiféle olyan tényezőre, amely megmagyarázná azt az ellentmondást, amely a Bizottság által említett tényezők és a vizsgálati időszakot követő időszak adatai között áll fenn. A Tanács csak annak megállapítására szorítkozik, hogy az ár emelkedése már megállapításra került az ideiglenes rendeletben. Márpedig, még ha a Bizottság az ideiglenes rendelet (98) és (122) preambulumbekezdésében hivatkozott is az árak vizsgálati időszak utáni növekedésére, e növekedést a nyersanyagok és az energia árnövekedésének tulajdonítva, megállapította, hogy ez utóbbi növekedésre 2008 áprilisa és októbere között került sor. Márpedig a megtámadott rendeletben a Tanács egyáltalán nem szolgál semmiféle pontosítással vagy további magyarázattal különösen a nyersanyagok és az energia árának változásait illetően a vizsgálati időszakot követő időszak vonatkozásában. A pontosítás ezen hiányát egyébiránt össze kell vetni egyes felek azon, a Tanács által a megtámadott rendelet (93) preambulumbekezdésében hivatkozott érveivel, amelyek szerint egyes gyártók előre rögzített áras megállapodást kötöttek a vasérc és az egyéb fontos termelési tényezők beszállítóival, ennélfogva e gyártók nem húzhattak hasznot „e nyersanyagok költségeinek a közvetlenül a vizsgálati időszak utáni jelentős zuhanásából”. A Tanács a megtámadott rendeletben nem vitatta e megállapítást.

89 A Tanács a megtámadott rendelet (73) preambulumbekezdésében a közösségi gazdasági ágazat ármozgásaiban megfigyelhető „párhuzamokra” is hivatkozik. Márpedig az ármozgásban előforduló „párhuzamok” nem a vizsgálati időszak utáni gazdasági adatokból következnek, mivel a közösségi gazdasági ágazat árai 18,7%-kal, míg ugyanakkor a kínai behozatalok árai több, mint 35%-kal emelkedtek (a megtámadott rendelet (52) és (53) preambulumbekezdése). Egyébiránt a közösségi gazdasági ágazat eladási ára és a Kínából származó behozatalok ára közötti eltérés jelentősen csökkent, a vizsgálati időszak alatti 476 euró/t-ról a vizsgálati időszakot követő időszakban 448 euró/t-ra. A közösségi gazdasági ágazat eladási árainak százalékában kifejezve ezen árkülönbözet ily módon a vizsgálati időszak alatti 40%-ról a vizsgálati időszakot követő időszakban 30%-ra csökkent.

90 Mindazonáltal még azt feltételezve is, hogy az érintett termék árának emelkedése a vizsgálati időszaktól a vizsgálati időszakot követő időszakig a nyersanyagok és az energia árának emelkedésével magyarázható, ezen körülmény nem támaszthatja alá azokat a következtetéseket, amelyeket a Bizottság

von le az ideiglenes rendelet (123) preambulumbekezdésében a Kínából származó behozatalok „nagyon alacsony” árszintjének a közösségi gazdasági ágazat áraira és volumenére gyakorolt negatív hatását illetően. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kárral való fenyegetés fennállása megállapításának egyik feltétele, hogy az importtermékek olyan áron érkezzenek, amely „jelentős mértékben leszorítja” az árakat vagy „jelentős mértékben megakadályozza [...] az áremelkedést” (az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdése). Márpedig figyelemmel a vizsgálati időszak utáni adatokra, az ügyben felmerült tényekből nem következik, hogy az alaprendelet által előírt feltételt teljesültnek lehessen minősíteni. Egyébiránt a „nagyon alacsony” áraknak a közösségi gazdasági ágazat volumenére gyakorolt leszorító hatását illetően, amelyre a Bizottság az ideiglenes rendelet (123) preambulumbekezdésében hivatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése a vizsgálati időszakot követő időszak során csak 0,1 százalékponttal csökkent.

91 Összegzésképpen meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdésében előírt, a kárral való fenyegetés fennállásának elemzésére vonatkozó négy tényező közül az egyik tényezőt (raktárkészletek) az intézmények nem meghatározónak minősítették, két tényező a Bizottságnak a Tanács által a megtámadott rendeletben megerősített előrejelzései és a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó releváns adatok közötti eltérést mutat (a behozatalok volumene és az exportár), egy tényező (az exportőr szabad kapacitása és az export átirányításának kockázata) a figyelembe veendő elemeket illetően hiányos. Ezen eltéréseket és hiányosságokat össze kell vetni az alaprendelet azon követelményeivel, amelyek értelmében a kárral való fenyegetésnek „tényeken, és nem pusztán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen” kell alapulnia, a körülmények olyan megváltozásának pedig, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, „világosan előre láthatónak és közvetlennek” kell lennie.

92 E tényezők összességére, valamint az első kifogás keretében megállapított azon tényre figyelemmel, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a közösségi gazdasági ágazat sebezhető állapotban volt a vizsgálati időszak végén, meg kell állapítani, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdését azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben kárral való fenyegetés állt fenn. Következésképpen a Tanács megsértette az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdését is azzal, hogy végleges dömpingellenes vámot vetett ki a felperes által gyártott termékek behozatalára, és elrendelte az ezen behozatalra kivetett ideiglenes vámok beszedését.

93 Következésképpen helyt kell adni a felperes által hivatkozott harmadik jogalap első részének. Mivel a megtámadott rendelet a kárral való fenyegetés fennállásán alapul, és a Tanács értékelési hibát követett el e tekintetben, az említett rendeletet meg kell semmisíteni abban a részében, amelyben az dömpingellenes vámot vet ki a felperes által gyártott termékek behozatalára, és elrendeli az e behozatalokra kivetett ideiglenes vám beszedését, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni a harmadik jogalap második részét, illetve a kereset alátámasztása céljából hivatkozott többi jogalapot.

A költségekről

94 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Tanács pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

95 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első albekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Tanács támogatása érdekében beavatkozó Bizottság maga viseli saját költségeit.

96 Végül a beavatkozó vállalkozások a felperes kérelmének megfelelően maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) **Megsemmisíti a Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2009. szeptember 24-i 926/2009/EK rendeletet abban a részében, amelyben az dömpingellenes vámot vet ki a Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd által gyártott termékek behozatalára, és elrendeli az ezen behozatalra kivetett ideiglenes vám beszedését.**

2) **Az Európai Unió Tanácsa maga viseli a saját költségeit, valamint a Hubei Xinyegang Steel Co. részéről felmerült költségeket.**

3) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

4) **Az ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., az ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, a Benteler Stahl/Rohr GmbH, az Ovako Tube & Ring AB, a Rohrwerk Maxhütte GmbH, a Dalmine SpA, Silcotub SA, a TMK-Artrom SA, a Tubos Reunidos SA, a Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, a V & M France, a V & M Deutschland GmbH, a Voestalpine Tubulars GmbH és a Železiarne Podbrezová a.s. maguk viselik saját költségeiket.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. január 29-i nyilvános ülésen.

Aláírások